

1. postna nedelja – leto A

Hudič skuša Jezusa

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.«

On pa je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.«

Tedaj ga je hudič vzel s seboj v sveto mesto in ga postavil vrh templja ter mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.«

Jezus mu je odgovoril: »Pisano je tudi: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!«

Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.«

Jezus mu je tedaj dejal: »Poberi se, satan, kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!«

Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in mu stregli. Mt 4,1-11

Gospodu samemu služi!

Ko Jezus v tretje odbije skušnjavca pravi: »Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!« S svojim sklepom pove, kaj ga je vodilo tudi v prvih dveh obrambah. Služiti in častiti le Boga, svojega Očeta. Pri tem se moja misel vrača k evangeliju prejšnje nedelje, ko smo slišali Jezusovo svaarilo učencem: »Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.«

Ustavimo se za hip ob tej misli: »Ne morete služiti Bogu in mamonu.« Ker trditvi sledi misel, kako Bog hrani ptice in oblači cvetje, smo si kristjani rekli, da je mamon pretirana skrb za bogastvo. Vendar ne bo povsem držalo. Če pogledamo na skušnjave, je več kot očitno med čem se bije spopad. Ali Jezus izbira med služenjem Bogu in služenju bogastvu. Nikakor. Med čem pa izbira? Najprej lahko rečemo: med Bogom in hudič. To že, ampak kam se hudič skrije? Najprej se skrije v prepotrebno hrano, ne v bogastvo. Jezus je po štiridesetih dneh posta presneto lačen. Postrezi si, mu reče po domače. Komu bi to škodilo?

Jezus mu odgovarja: Pri skrbi za hrano, ne smem pozabiti na Božjo besedo. Če si sedaj postreže, bo sicer sit, ampak pozabil bo, da živi od Božje besede ne le od kruha, da živi z Bogom Očetom, ne le sam s seboj. Jezus ve, da bi si lahko postregel, a moč, ki mu je podarjena, da z njo služi Bogu in ljudem, bi na enkrat služila le njemu. Naredil bi tisto, kar mu ugaja, ne pa tisto, kar Bog, ki ga prepozna v Božji besedi, od njega pričakuje. In tu smo pri temeljnem odgovoru na vprašanje, kaj je mamon. Mamon, je to, kar nam paše, kar nam godi. V nekem trenutku to niti ni videti slabo, a nas lahko že v naslednjem odnese daleč od Boga. Zato hudič zelo spretno nadaljuje:

Vrzi se dol, saj bo Bog poskrbel zate. Tako namreč piše celo v Svetem pismu. Če bi Jezus v prvih skušnjavah podlegel in pozabil, da mora spolniti tisto, kar mu Bog naroča in ne to kar mu paše, bi ga hudič že dobil. Ko bi prvič storil, kar mu paše, bi v drugo našel za to celo opravičilo v Svetem pismu. Jezus pa gre vedno globlje, zato odgovarja: »Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Tudi če bi našel kakšno potuho v Božji besedi, je ne bo iskal. Cilj ni njegova osebna korist, ampak

Božja volja. Vsaka samovolja in osebna korist bi pomenila izigravanje Božje dobrote. In prav pri tej radikalni zvestobi Božji besedi, globoki veri, da Bog poskrbi, Jezus nadaljuje: »Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!«

Kako drugačen odnos od našega!? Kako hitro pademo v misel: Saj si lahko privoščimo. Če se odpovemo eni stvari, si privoščimo drugo. Kako radi popuščamo v majhnih stvareh in se tako oddaljujemo od Boga.

Najbolj očitno se popuščanje pokaže v preizkušnjah. Ko je potrebno stati za svojimi stališči, se upreti javnemu mnenju, izpasti grdi, za voljo resnice prenašati grde poglede, ko zaradi resnice ni mogoče mimo prepira, popustimo. Tu Jezus odgovarja: Ne skušaj Gospoda, svojega Boga! Jezus nam najbrž hoče reči: Če se odpoveduješ resnici, boš na koncu pristal v laži. Bog te ne bo nosil v nedogled. Če boš le preveč skušal Boga, se bo ta umaknil in ostal boš sam, sam s svojo resnico, svojim načrtom, svojim življenjem, s svojo voljo! V njej preprosto ne bo več prostora za Boga. Ne skušaj Boga, da ne boš ostal sam!

Nobenega dvoma nam Božja beseda ne dopušča! Vsa je usmerjena v en sam cilj: »Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!« Ne moremo služiti Bogu in mamonu. Ne moremo govoriti, da smo Božji, če počnemo tisto, kar nam paše, kar je lažje. Ne razmišljajmo o velikih padcih, pogledjmo raje, kolikokrat pademo v malem in ali ne skušamo Boga že dolgo s polresnicami. Majhni koraki proč od Boga niso manj nevarni od velikih. Naj nas v postu še bolj zavestno vodi misel: »Ne morete služiti Bogu in mamonu!« ter: »Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!«